

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

Nr. 156

De glorieuze toekomst van koning David

Het heeft onze grote God behaagd om ons in Zijn Woord een objectief verslag over het verleden van David te geven, te beginnen bij zijn werk als jonge herder die de schapen van zijn vader weidde. Het verslag vervolgt met zijn veertig jaar als koning van Israël tot aan de tijd van zijn dood 'in goede ouderdom, verzadigd van leven, rijkdom en eer' (I Kron. 29:28).

De Bijbel doet ook een heldere uitspraak over de tegenwoordige toestand van David, hoewel slechts weinig 'Bijbelgetrouwe' gelovigen bereid zijn de gegeven informatie te aanvaarden. Zij hebben hun eigen tradities en opvattingen over de huidige toestand en positie van David en deze moeten in stand worden gehouden ten koste van het Woord van God. De Bijbel zegt niettemin:

Mannen broeders, men mag vrijuit tot u zeggen van de aartsvader David, dat hij én gestorven én begraven is, en zijn graf is bij ons tot op deze dag... Want David is niet opgevaren naar de hemelen, maar hij zegt zelf: De Here heeft gezegd tot mijn Here: Zet U aan mijn rechterhand, totdat Ik uw vijanden gemaakt heb tot een voetbank voor uw voeten (Hand. 2:29-35).

Met het oog op de duidelijke uitspraken die in dit gedeelte zijn gedaan, hebben we de vaste grond van Gods Woord onder onze voeten als we geloven en uitspreken dat David nu dood is, dat hij zich in de toestand van de dood bevindt en dat hij niet is opgevaren naar de hemel. Bovendien kunnen we zeggen dat als er geen opstanding zou zijn, er ook voor David geen toekomst is en dan kunnen we net zo goed onze studie op dit punt afbreken. Immers, indien er geen doden opgewekt worden, zijn ook zij, die in Christus ontslapen zijn, verloren

(I Cor. 15:16-18). Aangezien de profeten echter een glorieuze toekomst voor David hebben voorspeld, kunnen we er zeker van zijn dat er een dag zal komen waarop David de stem van de Zoon van God horen zal en tot de opstandig ten leven zal komen en een glorieuze toekomst krijgt waarover God met betrekking tot hem heeft gesproken. De profeet Jeremia vertelt ons hierover:

Want zie, de dagen komen, luidt het woord des HEREN, dat Ik in het lot van mijn volk Israël en Juda een keer breng, zegt de HERE, en hen terugbreng in het land dat Ik aan hun vaders gegeven heb, zodat zij het zullen bezitten... maar zij zullen de HERE, hun God, dienen en David, hun koning, die Ik hun opwekken¹ zal.

De waarheid die in dit gedeelte staat over David wordt botweg afgewezen door de meeste commentatoren uit de hoek van de aanhangers der bedelingenleer. Zij ontwijken de vraag hier, door wat eerst nog maar bewezen moet worden als een feit naar voren te brengen. A.C. Gaebelien doet dat door te zeggen: 'zij zullen de ware David dienen, de Heer van David en de Zoon van David, onze Heer.' Zij zullen vanzelfsprekend 'de HERE, hun God' dienen, maar dat wijst er geenszins op dat de naam 'David' hier een aanduiding voor de Here Jezus is. Dat wordt helemaal duidelijk als we stilstaan bij de volgende verwijzing.

De profeet Ezechiël vertelt ons hoe dit allemaal gaat gebeuren. Het volgende gedeelte is van groot belang in verband met de terugkeer van Israël en daarom zal het in zijn geheel worden geciteerd:

Want zo zegt de Here HERE: Zie, Ik zal zélf naar mijn schapen vragen en naar hen omzien; zoals een herder naar zijn kudde omziet, wanneer hij te midden van zijn verspreide schapen is, zo zal Ik naar mijn schapen omzien en ze redden uit alle plaatsen waar zij verstrooid zijn geraakt op de dag van wolken en duisternis. Ik zal ze midden uit de volken doen uittrekken, uit de landen bijeen vergaderen en ze naar hun eigen land brengen; Ik zal ze weiden op de bergen van Israël, bij de beekbeddingen en in alle bewoonde streken van het land. In een goede weide zal Ik ze weiden, en op de hoge bergen van Israël zal hun weideplaats zijn. Daar zullen zij zich legeren op een goede weideplaats en zullen zij in een vette weide grazen, op de bergen van Israël. Ik zelf zal mijn schapen weiden, Ik zelf zal ze doen neerliggen, luidt het woord van de Here HERE;... zal Ik mijn schapen verlossen, opdat zij niet langer tot een prooi zijn; Ik zal rechtspreken tussen het

¹ De NBG-vertalers hebben voor 'verwekken' gekozen in plaats van 'opwekken.'

ene schaap en het andere. Dan zal Ik één herder over hen aanstellen, die hen weiden zal: mijn knecht David. Die zal hen weiden, die zal hun herder zijn. Ik, de HERE, zal hun tot een God zijn, en mijn knecht David zal vorst wezen in hun midden. Ik, de HERE, heb het gesproken (Ezech. 34:11-15; 22-24).

De Spreker is in dit gehele gedeelte Yahweh. Dat zien we in 34:1,2,7, 8,9,10,11,15,17,20,24,27,30 en 31. Elke keer dat hier HERE (met hoofdletters) staat in de NBG-vertaling heeft de Hebreeuwse tekst de naam YHWH, die gewoonlijk als Jehova of Yahweh wordt weergegeven. Aangezien één van de grote fundamentele openbaringen van de Bijbel is dat Yahweh van het Oude Testament de Here Jezus van het Nieuwe Testament is, kán de naam 'David' hier niet worden geïnterpreteerd alsof deze op de Here Jezus betrekking zou hebben. De woorden in vers 24 staan een dergelijke interpretatie in de weg: 'Ik, de HERE, zal hun tot een God zijn, en mijn knecht David zal vorst wezen in hun midden. Ik, de HERE, heb het gesproken.'

Aangezien het land dat aan Israël is beloofd in de tijd dat Jezus Christus de natiën op aarde regeert een vorstendom van de hemel zal zijn, zal de persoon die dan op de troon van Israël zit een vorst worden genoemd. Het eigendomsrecht van de troon van David is al overgegaan op de Here Jezus en deze troon staat niet langer David ter beschikking (I Kon. 1:35 en Luc. 1:32). Hij kan iedereen die Hij wil op deze troon zetten en Hij heeft al gezegd dat het David zal zijn:

En mijn knecht David zal koning over hen wezen; één herder zal er voor hen allen zijn. Zij zullen naar mijn verordeningen wandelen en naarstig mijn inzettingen onderhouden. Zij zullen wonen in het land dat Ik aan mijn knecht Jakob gegeven heb en waarin hun vaders gewoond hebben; ja, zij zullen daarin wonen, zij, hun kinderen en hun kindskinderen, tot in eeuwigheid, en mijn knecht David zal hun voor eeuwig tot vorst zijn (Ezech. 37:24,25).

De zegeningen die voortvloeien uit deze goddelijke regeling worden als volgt beschreven:

Ik zal met hen een verbond des vredes sluiten en het wild gedierte uit het land wegdoen, zodat zij veilig kunnen wonen in de steppe en slapen in de bossen. Ik zal die, ja al wat rondom mijn heuvel ligt, tot een zegen stellen; Ik zal de regen doen neerdalen op zijn tijd, zegenbrengende regens zullen het zijn; het geboomte des velds zal zijn vrucht geven en het land zijn opbrengst. Veilig zullen zij in hun land leven. En zij zullen weten, dat Ik de HERE ben, wanneer Ik de stangen van hun juk verbreek en hen bevrijd uit de macht van wie hen knechten. Dan zullen zij de volken niet langer tot een prooi zijn; het

wild gedierte der aarde zal ze niet meer verslinden, maar zij zullen veilig wonen, zonder dat iemand hen opschrikt. Ik zal voor hen een plantengroei doen opschieten, waarvan men overal spreekt, zodat niemand in het land meer door honger zal worden weggerukt en zij de smaad der volken niet langer te dragen hebben. En zij zullen weten, dat Ik de HERE, hun God, met hen ben, en dat zij, het huis Israëls, mijn volk zijn, luidt het woord van de Here HERE (Ezech. 34:25-30).

De profeet Hosea verklaart dat de kinderen Israëls vele dagen zonder koning zullen blijven zitten en zonder vorst, zonder offer en zonder gewijde steen, zonder efod of terafim. Hierop volgend verklaart hij: 'daarna zullen de Israëlieten zich bekeren, en de HERE, hun God, zoeken, en David, hun koning, en bevende komen tot de HERE en tot zijn heil - in de laatste dagen' (Hos. 3:4,5). Uit al deze uitspraken over het toekomstig koningschap van David over Israël kunnen we ontdekken dat wanneer God de natiën van deze wereld regeert, de goddelijke regeling voor Israël zal zijn dat zij een Herder-Koning zullen hebben die over hen regeert vanaf Zijn troon in de hemelen (Ps. 103:19) en dat is de Here Jezus Christus. Onder Hem zal op aarde een herder-koning regeren, op de troon van David in Jeruzalem. In één van zijn mooiste Psalmen vertelt David hoe zijn toekomstige heerschappij eruit zal zien – geheel verschillend van zijn vroegere heerschappij, zoals een onderzoek van Psalm 101 zal uitwijzen.

Van goedertierenheid en recht wil ik zingen, U, o HERE, wil ik psalmzingen. Het woord 'goedertierenheid' is hier eigenlijk 'vriendelijkheid,' of zelfs 'liefdevolle vriendelijkheid.' David heeft hier vaak over gezongen in de Psalmen en hij zong in Psalm 19:8-10 vooral over 'recht'. Dat zal de roeping van alle mensen zijn als God regeert.

Ik wil acht geven op een onberispelijke wandel. Omzichtig handelen op een onberispelijke manier was niet zijn gewoonte in de veertig jaar van zijn heerschappij over Israël in het verleden. Dat belijdt hij openlijk in zijn laatste woorden, zoals weergegeven in II Samuël 23:5.

Wanneer zult Gij tot mij komen? Dat is de taal der hoop; hoop op de opstanding waarin hij opnieuw koning van Israël zal zijn.

Ik wandel in oprechtheid mijns harten in mijn huis. Dat is een verheven ideaal, maar David zal dit bereiken als vertegenwoordiger op aarde van de grotere Herder-Koning Die regeren zal in de hemelen.

Ik stel geen schandelijke dingen voor mijn ogen. In dit verband denken we aan zijn verlangen naar Bathseba en vervolgens bedekken we dit verachtelijke schouwspel met de mantel der liefde.

Ik haat het doen der afvalligen. Tijdens zijn koningschap over Israël heeft David misschien het werk van de afvalligen gehaat, maar hij heeft er erg weinig tegen gedaan.

Het kleeft mij niet aan. Hij zal niet verleid worden door hen die afvallen.

Een verkeerd hart wijkte verre van mij, de boze wil ik niet kennen. Deze woorden wijzen op zijn eigen innerlijke natuur. Het laatste gedeelte zou moeten luiden: 'ik zal niet goedkeuren wat verkeerd is,' of 'ik zal verkeerde dingen niet koesteren.'

Wie zijn naaste heimelijk lastert, die zal ik verdelgen; wie hoog van ogen en trots van hart is, die duld ik niet. Hiermee legt David de principes van zijn regering terzijde met betrekking tot verkeerde dingen die zich zouden kunnen voordoen. Boosdoeners kunnen een onverbidelijke oorlog tegen hun daden verwachten.

Mijn ogen zijn op de getrouwen in den lande om bij mij te wonen; wie onberispelijk wandelt, die zal mij dienen. Hij zal mensen als zijn vertrouwelingen en ambtenaren kiezen die door trouw aan God hun betrouwbaarheid en geloofwaardigheid bewijzen.

In mijn huis zal geen bedrieger wonen; de leugenspreker zal niet bestaan voor mijn ogen. Aangezien Absalom, Achitofel en de zonen van Serua allen bedriegers en leugenaars waren, maar toch rond zijn troon stonden, weten we dat dit geen betrekking kan hebben op de voormalige heerschappij van David. Het heeft betrekking op de tijd waarin hij opnieuw regeren zal.

Elke morgen zal ik verdelgen alle goddelozen des lands, en uit de stad des HEREN uitroeien alle bedrijvers van ongerechtigheid. De Hebreeuwse tekst spreekt hier duidelijk: 'ochtend na ochtend zal ik al de wettelozen van het land vernietigen.' Het is wellicht niet nodig dat er zelfs maar één vernietigd wordt, maar als dat wel het geval is, zal het ook gebeuren.

Dit zijn de uitspraken van David over gerechtigheid en onrechtvaardigheid die hij gedaan heeft voordat hij opnieuw koning over Israël zal zijn.